

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
19.01.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду
Кравця Олександра Олександровича
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю **Кравця Олександра Олександровича** (далі – Кандидат), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Кандидат на посаду судді свавільно встановлював обмеження у реалізації права на мирні зібрання, що нівелювати реалізацію свободи мирних зібрань, а саме залишив без змін рішення суду першої інстанції про заборону проведення мирних зібрань невизначеному колу осіб.

(підпункт 3.6 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

[Постановою](#) Одеського окружного адміністративного суду від 25.11.2013 у справі № 815/8050/13-а була встановлена заборона проведення будь-яких мирних зібрань на значній території м. Одеса невизначеному колу осіб у період з 25.11.2013 по 31.12.2013. Це рішення було залишене без змін [ухвалою](#) Одеського апеляційного адміністративного суду від 23.12.2013, яка постановлена колегією суддів, до складу якої входив Кандидат. Окрема думка Кандидата щодо прийнятого рішення відсутня.

Участь Кандидата у постановленні вказаної ухвали, яка істотно обмежила права громадян на свободу мирних зібрань, вже була підставою для затвердження 18.04.2017 [висновку](#) про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики Громадською радою доброчесності (див. п. 2).

Кандидат через портал Громадської ради доброчесності 10.01.2019 самостійно надав пояснення (додаток 1), в яких зазначив, що колегією суддів: *“по суті розглядалася заява про закриття провадження та визнання нечинною постанови суду 1-ої інстанції, яка набула законної сили після апеляційного розгляду 12 грудня 2013 року, викладена у формі апеляційної скарги, а тому за відсутністю підстав, визначених ст. 157 КАС України, суд відмовив у задоволенні апеляційної скарги представника ООПП “УДАР Віталія Кличка” та залишив судове рішення без змін”*.

Ці пояснення спростовуються текстом самої [ухвали](#), в якій зазначено: *“Доводи апеляційної скарги не спростовують висновків суду першої інстанції. Апеляційний суд дійшов висновку, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з дотриманням норм матеріального і процесуального права, у зв'язку з чим, відповідно до ст. 200 КАС України, апеляційна скарга має бути залишена без задоволення, а оскаржена постанова без змін”*. Виходячи зі змісту ст. 200 Кодексу адміністративного судочинства України (в редакції, чинній на момент розгляду апеляційної скарги) та мотивувальної частини ухвали, підставою для відмови у задоволенні апеляційної скарги було саме визнання апеляційним судом законності та обґрунтованості рішення суду першої інстанції, що, на думку Громадської ради доброчесності, спростовує пояснення, надані Кандидатом 10.01.2019.

Громадська рада доброчесності не вбачає підстав для зміни вже наданої у висновку від 18.04.2017 оцінки діям Кандидата та їх негативного впливу на авторитет судової влади і віру народу в правосуддя.

2. Кандидат на посаду судді внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив недостовірні відомості у декларації доброчесності за 2015 рік.

(підпункт 3.2 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У [декларації](#) доброчесності за 2015 рік, яку Кандидат подавав уперше, він повідомив, що не приймав одноособово або у складі колегії суддів рішення, передбачені ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні”. Проте, виходячи зі змісту п. 1 ч. 1 ст. 3 вказаного Закону, а також обставин, викладених в п. 1 цього висновку, Кандидат у складі колегії суддів приймав рішення про обмеження прав громадян на мирні зібрання у визначений законом період, а тому мав повідомити про це у декларації доброчесності за 2015 рік.

Факт повідомлення Кандидатом недостовірних відомостей у декларації доброчесності за 2015 рік був встановлений рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія, ВККС України) від 26.04.2017 № 65/вс-17, яким Кандидата визнано

таким, що не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду. Кандидат оскаржив це рішення у суді, проте Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду 22.03.2018 [ВІДМОВИВ](#) у задоволенні позову, зазначивши: *“ВККС здійснила всебічний аналіз усіх обставин дослідження декларації доброчесності судді, проведеної співбесіди та правомірно встановила, що твердження кандидата у декларації доброчесності, зокрема пункт 17 розділу II ... є недостовірними, оскільки рішення про обмеження права на мирні зібрання у складі колегії суддів ним приймалися”*. У зв'язку з відмовою Кандидата від позову Велика Палата Верховного Суду визнала це рішення касаційного суду [нечинним](#).

Виходячи зі змісту ч. 6 ст. 62 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, саме ВККС України є уповноваженим суб'єктом з перевірки достовірності тверджень, вказаних суддею у декларації доброчесності. Тобто факт повідомлення Кандидатом недостовірних відомостей у декларації доброчесності за 2015 рік встановлений рішенням уповноваженого суб'єкта та не потребує додаткового обґрунтування.

Кандидат через портал Громадської ради доброчесності 10.01.2019 надав пояснення (додаток 1), в яких зазначив, що помилково, внаслідок неоднозначно викладених вимог закону, не повідомив у декларації доброчесності за 2015 рік про факт прийняття рішення про обмеження мирних зібрань та намагався виправити вказану помилку шляхом подання виправленої декларації доброчесності за 2015 рік та викладення в особливих відмітках декларації доброчесності за 2017 рік ситуації, пов'язаної з прийняттям відповідного рішення.

Громадська рада доброчесності визнає ці пояснення непереконливими, оскільки згідно з правилами заповнення декларації доброчесності зміни, доповнення чи уточнення поданих відомостей у ній не допускаються. Це свідчить про те, що суддя має відповідально підійти до її заповнення та вжити всі можливі заходи для відображення у ній достовірних відомостей. На думку Громадської ради доброчесності, особливо відповідально Кандидат мав поставитися до заповнення декларації доброчесності, яку він подавав вперше, оскільки в ній він мав підтвердити достовірність тверджень щодо обставин, які мали місце упродовж всього життя.

У випадку, якщо Кандидат мав сумніви щодо заповнення декларації доброчесності за 2015 рік, він міг їх викласти як додаткові пояснення. У такому разі це могло б свідчити про добросовісність його дій та відсутність умислу на приховування певних фактів. Проте Кандидат використав своє право на надання додаткових пояснень для відображення обставин щодо його майнового стану, не згадавши рішення про заборону мирних зібрань.

Слід також зауважити, що [декларація](#) доброчесності за 2017 рік подана Кандидатом 25.01.2018 (можливо Кандидат допустив помилку, зазначивши у даті 2017 рік), тобто, після затвердження Громадською радою доброчесності висновку від 18.04.2017 та прийняття Комісією рішення від 26.04.2017 № 65/вс-17, в яких встановлений факт недостовірності тверджень у декларації доброчесності. Натомість у [декларації](#) доброчесності за 2016 рік, яка подавалася до прийняття вказаних рішень, Кандидат жодних додаткових пояснень не надав.

Наведене свідчить про те, що Кандидат намагався повідомити про недостовірні відомості у декларації доброчесності за 2015 рік вже після того, як ці факти були виявлені та стали предметом перевірки уповноваженого суб'єкта, що не свідчить про доброчесність дій Кандидата в цій ситуації.

3. Кандидат на посаду судді надав неправдиві відомості під час кваліфікаційного оцінювання для отримання позитивного результату при оцінці критеріїв професійної етики чи доброчесності.

(підпункт 3.5 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

На запит Громадської ради доброчесності від 16.01.2019, Кандидат надав скановані копії декларацій, які подавалися ним на виконання вимог антикорупційного законодавства за 2009-2014 роки.

При порівнянні примірників декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік, наданої Кандидатом (додаток 2), з тією, що міститься в матеріалах досьє кандидата № 01298, яке формувалося під час його участі в першому конкурсі до Верховного Суду (додаток 3) виявлені суттєві розбіжності.

Так, в наданій Кандидатом декларації вказано майнові права членів сім'ї на % квартири площею 59, 2 кв.м та 5 об'єктів різної площі в пункті "Інше нерухоме майно" (стор. 5). Проте в декларації, яка міститься в досьє, ця нерухомість не вказана. Варто зауважити, що на копії декларації, яка міститься в досьє, проставлена печатка Одеського апеляційного адміністративного суду та є підпис уповноваженої особи, тобто примірник декларації в досьє - це копія декларації, яка зберігається в суді за місцем роботи Кандидата.

Візуальне порівняння зазначених декларацій показує, що сторінки 1-4, 6-9 є ідентичними. Відмінності є тільки у вже згаданій сторінці 5 декларації, що може свідчити про заміну цієї сторінки при наданні Кандидатом декларації до Громадської ради доброчесності з метою приховати факт недекларування нерухомого майна у 2012 році.

Кандидат через портал Громадської ради доброчесності 19.01.2019 надав пояснення (додаток 4) в яких зазначив, що причини розбіжностей повідомити не може, оскільки надана ним декларація була отримана у відділі кадрів суду та зберігається в матеріалах його особової справи на підтвердження чого надав засвідчену уповноваженою особою копію цієї декларації (додаток 5).

Громадська рада доброчесності вважає ці пояснення непереконливими, оскільки, суд надаючи Комісії декларації, не міг надати декларацію за 2012 рік, яка була відсутня у суді та, відповідно, попередньо не подавалася Кандидатом. У наданих поясненнях Кандидат не заперечує справжність свого почерку у наявній в суддівському досьє декларації. У випадку, якби Кандидат вважав, що така декларація є недостовірною, то при ознайомленні з матеріалами суддівського досьє № 01298, він міг би виявити це та повідомити Комісію, а також суд. Докази вжиття Кандидатом таких заходів не виявлені.

Також виникають обґрунтовані сумніви щодо достовірності відомостей у наданих деклараціях за 2012 рік, оскільки всі вони датовані 15.03.2013 і враховуючи стиль їх заповнення відрізняються лише вже згаданою сторінкою 5.

4. Кандидат на посаду судді, перебуваючи за кордоном, ухвалював судові рішення. *(підпункт 6.5 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)*

Кандидат за власною ініціативою надав до Громадської ради доброчесності 10.01.2019 довідку прикордонної служби (додаток 6), згідно з якою він перебував за кордоном:

в період з 04.01.2014 по 11.01.2014. Проте 09.01.2014 він постановив дві ухвали у справі № 814/4161/13-а (про [відкриття](#) апеляційного провадження та [призначення](#) справи до апеляційного розгляду);

в період з 01.05.2014 по 10.05.2014. Проте 05.05.2014 він постановив ухвали у справах [№ 821/4306/13-а](#) та [№ 821/2836/13-а](#).

Ухвали щодо виправлення описок в датах вказаних ухвал в Єдиному державному реєстрі судових рішень не виявлені.

На запит Громадської ради доброчесності з приводу цих обставин Кандидат 17.01.2019 надав пояснення (додаток 7) зазначивши: “у зв'язку із значною кількістю справ, які знаходились у моєму провадженні та завчасної підготовки проектів процесуальних документів, мала місце помилка у датах, зазначених у текстах документах. Дійсними датами прийняття вказаних процесуальних документів є дати, якими вони підписані електронним цифровим підписом”.

Проте Громадська рада доброчесності вважає ці пояснення непереконаливими з огляду на таке.

У випадку підготовки проектів вказаних ухвал завчасно Громадська рада доброчесності не знаходить жодних перешкод, а Кандидатом вони не були повідомлені, які б заважали йому вказати у проектах ухвал ту дату, коли вони готувалися.

Крім того, якщо погодитися з твердженням Кандидата про те, що дійсною датою прийняття вказаних процесуальних документів є дата їх підписання електронним цифровим підписом, то згідно з службовою довідкою, яка надана Кандидатом (додаток 8):

- ухвала про відкриття провадження у справі № 814/4161/13-а була прийнята 19.03.2014 (дата підписання електронним цифровим підписом), а ухвала про призначення справи до розгляду - 24.06.2016 (тобто через 2,5 роки після відкриття провадження). Проте рішення по суті у цій справі [прийняте](#) 12.03.2014, тобто, взагалі до відкриття провадження у справі (якщо вважати пояснення Кандидата та надану довідку достовірними);
- ухвала про повторне направлення ухвали про залишення без руху апеляційної скарги у справі № 821/4306/13-а була прийнята 06.06.2014, в той час, коли апеляційна скарга була [повернута](#) апелянту 06.06.2014;
- ухвала про повторне направлення ухвали про залишення без руху апеляційної скарги у справі № 821/2836/13-а була прийнята 24.06.2016 (тобто, через 2 роки після вказаної у ній дати), в той час, коли апеляційна скарга була [повернута](#) апелянту 09.09.2014;

Варто зауважити, що Кандидат мав можливість помітити допущені помилки та їх виправити, проте не реалізував це процесуальне повноваження. Наприклад, в ухвалі, якою справа № 814/4161/13-а була [вирішена](#) по суті, Кандидат зазначив, що: “Ухвалою Одеського апеляційного адміністративного суду від 09 січня 2014 року справа призначена до розгляду”. Тобто, в тексті іншого рішення у справі, Кандидат прямо послався на дату ухвали, яка, згідно з його поясненнями, є помилковою. Аналогічна ситуація має місце й у справах № 821/4306/13-а та № 821/2836/13-а.

Незважаючи на те, що вказаними ухвалами справи по суті не вирішувалися, а розгляд процесуального питання здійснювався за відсутності учасників справи, повторність дій Кандидата дає підстави Громадській раді доброчесності зробити висновок про його невідповідність критерію “Старанність”, відповідно до затверджених індикаторів. Також очевидно, що Кандидат надав неправдиві відомості під час кваліфікаційного оцінювання для отримання позитивного результату при оцінці критеріїв професійної етики чи доброчесності

Додатки:

1. Пояснення Кандидата від 10.01.2019.
2. Копія декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік, надана Кандидатом.
3. Копія декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік, яка міститься в матеріалах суддівського дос'є № 01298.
4. Пояснення Кандидата від 19.01.2019.
5. Копія декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік, надана Кандидатом 19.01.2019.
6. Копія довідки Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України від 29.12.2018.
7. Пояснення Кандидата від 17.01.2019.
8. Копія службової довідки від 16.01.2019.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

19.01.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 9-ма голосами з 13 голосів членів Ради.

Максим Середа, Роман Куйбіда, Роман Маселко, Роман Сухоставець, Михайло Жернаков, Андрій Савчук, Олег Яким'як заявили самовідвід.

У голосуванні взяли участь 9 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Кулібаба Андрій
- 4) Марчук Антон
- 5) Моторевська Євгенія
- 6) Смалюк Роман
- 7) Стригун Дмитро
- 8) Соколенко Наталія
- 9) Шепель Тарас

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)